

καὶ τῶν καμάκων εἶναι ἄριστα γεγλυμμένοι. Τὰ ὀστάρια δι' ὧν κοσμοῦσι τοὺς κοντοὺς ἔχουσιν ἐνίστε σχῆμα φαλακρινῶν ἢ ἰχθύων. Τὸ πῦρ ἀνάπτουσι κατὰ τὸν εἰς τοὺς παλαιοτάτους καὶ τοὺς ἀγρίους λαοὺς συνήθη τρόπον· περιστρέφουσι ταχέως μίαν ράβδον ἐντὸς τῆς ὀπῆς ἐτέρου ξύλου, μέχρις ὅτου ἀναφλεχθῶσιν ἐκ τῆς προστριβῆς σπινθῆρες· διὰ τῶν σπινθῆρων τούτων μεταδίδουσι τὸ πῦρ εἰς βρύον ξηρόν, ἐξ οὗ ἀνάπτουσι τὸ λίπος, δι' οὗ φωτίζουσι τὰς καλύβας τῶν ἢ μαγειρεύουσι τὰ φαγητά τῶν.

Ὁ πληθυσμὸς τῶν ἰθαγενῶν τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς Γροιλανδίας συνεποσοῦτο κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1884 εἰς 548 κατοίκους, ὧν 247 ἄρρενες καὶ 301 θήλειες. Ἡ γλῶσσα, ἣν λαλοῦσι, δὲν διαφέρει τῆς τῶν Ἑσκιμῶν, τῶν οἰκούντων τὰ δυτικὰ παράλια.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΝΥΜΦΩΝ

Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς Γαΐνας, παρωρείας τῶν δυτικῶν Καρπαθίων, εἰς ὕψος πεντακισχιλίων ἢ ἑξακισχιλίων ποδῶν ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, τελεῖται ὑπὸ τῶν περιοικούντων Ῥωμούνων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῶν ἀγίων Ἀποστόλων περίεργος πανηγυρίς. Εἰς τὴν πανηγυριν ταύτην συναθροίζονται ἐκ τῶν περιχώρων αἱ ἐν ὄρα γάμου, ὅπως εὐρωσι σύζυγον. Ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα παρασκευάζονται αἱ νεάνιδες διὰ τὸ τοιοῦτο ταξείδιον, ἐπειδὴ ὀφείλουσι νὰ συμπαραλαμβάνωσι μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὴν προῖκα τῶν ἐπὶ ἔτη νήθουσι, ὑφαίνουσι, κεντῶσι, ράπτουσι, ἀλλὰ πλὴν τῶν ἔργων τῆς μελλονύμφου, ἢ μήτηρ, ἢ μάμμη, καὶ ἄλλαι συγγενεῖς προσθέτουσιν εἰς τὴν προῖκα τῆς ἐκ τῆς ἰδίας τῶν προικῶν καὶ πάντα ταῦτα τίθενται ἐν κιβωτίῳ διαγλύφῳ ἢ κοσμουμένῳ διὰ ζωγραφιστῶν ἀνθῶν, καὶ φορτώνονται ἐπὶ τοῦ καλλίστου ἵππου τῆς οἰκογενείας. Συμπαραλαμβάνουσι δὲ καὶ ζῆα ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν οἰκογένειαν, κατ' ἐκλογὴν, καὶ κυφέλας μελισσῶν καὶ διάφορα ἄλλα, τὰ μὲν ὡς ἀποτελοῦντα μέρος τῆς προικῶν, τὰ δὲ πρὸς ἐπίδειξιν. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς Γαΐνας ἐκάστη οἰκογένεια ἔχουσα κόρην πρὸς ὑπανδρείαν πηγνύει ἰδίαν σκηνήν, ἐν ἣ ἐκτίθενται καταλλήλως τὰ προικῶν καὶ ἐν ἣ οἱ προέχοντες τῆς οἰκογενείας ἄνδρες δέχονται τοὺς ἐπισκεπτομένους, τοὺς θέλοντας νὰ ἴδωσι τὴν νύμφην καὶ τὴν προῖκα. Οἱ ἐπίδοχοι γαμβροὶ προσέρχονται, συνοδευόμενοι ὑπὸ συγγενῶν, ἢ ἂν τοῖς εἶναι δυνατὸν ὑπὸ ἐπισήμων προστατῶν, φέρουσι δὲ μεθ' ἑαυτῶν τὸ ἄριστον τῶν κτημάτων αὐτῶν, συνήθως κομψὴν ἀργυρόχρυσον ζώνην. Ὅταν γείνη ἡ ἐκλογὴ τῆς νύμφης, τελοῦνται παραχρῆμα καὶ οἱ ἀρραβῶνες, εὐλογοῦμενοι ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ ὄρει μονάζοντος ἱε-

ρομονάχου. Σπανίως νέα μεταβάσα μετὰ τῆς προικῶν τῆς εἰς τὴν πανηγυριν πρὸς εὐρεσιν γαμβροῦ ἐπανέρχεται ἄπρακτος. Ἄλλ' ὁ λόγος τούτου εἶναι, ὅτι τὰ συνοικέσια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰσὶ προσημειωμένα καὶ ἡ μεταβαίνουσα εἰς τὴν πανηγυριν ἔχει τὴν βεβαιότητα, ὅτι τὴν περιμένει ἐκεῖ ὁ μνηστήρ. Αἱ μὴ ἔχουσαι μνηστήρα νεάνιδες δὲν συμπαραλαμβάνουσι συνήθως τὴν προῖκα τῶν, οὐδὲ ἔχουσιν ἰδίαν σκηνήν.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΑΠΛΟΤΗΣ

Ἐκ συγγράμματος ἐκδοθέντος κατ' αὐτὰς ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*Αὐλικαὶ ἀναμνήσεις ἐκ τῶν χρόνων τοῦ βασιλείως τοῦ Ἀννοβέρου Ἑρνέστου Αὐγούστου*», ἐρανίζομεθα τὰ ἐπόμενα ἀνέκδοτα περὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκου τοῦ πρώτου.

Ἐν τινι συνεδριάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, ἦσαν ἠπλωμένοι ἐπὶ τῆς τραπέζης μεγάλοι γεωγραφικοὶ πίνακες τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, πάντες δ' ἤκουον μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὰς προτάσεις τοῦ Μέτερνιχ, προτείνοντος νέον καθορισμὸν συνόρων καὶ αὐξήσειν τοῦ κράτους διὰ τῆς προσαρτήσεως ἐπαρχιῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος νεωστὶ πλασθέντων βασιλείων. Ὁ αὐτοκράτωρ ἔχων ἐνώπιόν του ἴδιον ἄτλαντα ἐφαίνετο βεβηθισμένος εἰς τὴν μελέτην τοῦ σπουδαιοτάτου ἐκείνου θέματος, ὅτε αἴφνης κλείσας ἀποτόμως καὶ μετὰ κρότον τὸ βιβλίον ἀνεφώνησε. «*Ἐπὶ τέλους, ἰδοὺ!*» Πάντες ἐστράφησαν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἀναμένοντες εὐλαβῶς νὰ ἀκούσῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ, ὃ δὲ Μέτερνιχ ἐτόλμησε νὰ παρακαλέσῃ τὴν Α. Μ. ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν γνώμην του. «*Δὲν ἔχω κάμμιν γνώμην*, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ γελάσας, *νὰ, κυττάξετε, αὐτὴ ἐδῶ δὲν ἤμπόρεσε νὰ μοῦ φύγῃ.*» Καὶ ἀνοίξας τὸν ἄτλαντα ἔδθηε πρὸς τοὺς ἐκθάμβους ὑπουργοὺς του ἀράχνην μικρὰν ἢς ἀπὸ ὄρας παρηκολούθει τὰς κινήσεις ἐν ὅσῳ εὕρισκετο εἰς τὰ ἄκρα τῶν φύλλων, καὶ ἦν ἐθανάτωσε παραχρῆμα κλείσας τὸ βιβλίον, ὅτε ἐτόλμησε νὰ ἐισχωρήσῃ ἐντὸς αὐτοῦ.

Ἀπίθανον ὁμῶς φαίνεται ἕτερον ἀνέκδοτον, τὸ ὁποῖον ἀφηγεῖται περὶ τοῦ αὐτοῦ μονάρχου ὁ συγγραφεὺς τῶν *Αὐλικῶν ἀναμνήσεων*. Ἰδὼν ποτε ὁ Φραγκίσκος ἐν τῇ οἰκίᾳ συγγενεὺς τοῦ τινος ἀλυσίδετον μεγαλοπρεπῆ ὄρνιθα, ζωγραφθέντα ἐν τοῖς Καρπαθίοις, ἠρώτησε. «*Τί εἶναι τοῦτο*;

— *Εἶναι ὠραῖος ἀετός, Μεγαλειότατε.*

— *Τί, ἀπὸ τοὺς κοινούς ἀετούς;*

— *Ὅχι, μεγαλειότατε, εἶναι αὐτοκρατορικὸς.*

ἀετός, τὸ ἔμβλημα τοῦ κράτους σας. Κατωρθώθη νὰ τὸν συλλάβωσι ζωντανόν, ἀφ' οὗ τὸν ἐπλήρωσαν.

— Τὸν κακόμοιρον ! φαίνεται πῶς εἶναι πληγωμένος· τοῦ λείπει τὸ ἓνα κεφάλι.

— Συγγνώμην, μεγαλειότατε, εἶναι ἀκέραιος. Ὁ αὐτοκρατορικός ἀετός ἓνα μόνον κεφάλι ἔχει.

— Τί ; ἓνα μόνον κεφάλι ἔχει ὁ αὐτοκρατορικός ἀετός; Τότε λοιπὸν διατί τὸν ζωγραφίζουν μὲ δύο εἰς τὰ ἐθνόσημα ;»

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σίνης τις λόγιος διέπραξεν ἐπ' ἐσχάτων ἔγκλημα καθοσιώσεως, κατὰ τοὺς σινικούς νόμους, μνημονεύσας ἐν ἐπιστημονικῷ συγγράμματι αὐτοῦ τὰ ὀνόματα τεθνεώτων αὐτοκρατόρων τῆς Σινικῆς. Τοῦτου ἕνεκα κατεδικάσθη νὰ διαμελισθῆ ζῶν. Ἄλλ' ὡς ἀγγέλλουσι τελευταῖον αἱ ἐφημερίδες, ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Οὐρανοῦ κράτους ἀπέειπε χάριν εἰς αὐτόν, περιορίζας τὴν ποινὴν εἰς ἀπλὴν ἀποτομὴν τῆς κεφαλῆς. Τοῦ μεγάλου τοῦτου ἔγκληματιοῦ, ὅστις δεινῶς ὕβρισε τὸν νῦν αὐτοκράτορα, τολμήσας νὰ ἀναγράψῃ ἐν βιβλίῳ τὰ ὀνόματα τῶν προκατόχων του, θὰ ἀποκεφαλισθῶσι καὶ αὐτὰ τὰ τέκνα· ἀλλ' ἡ ποινὴ τούτων ἐκτελεσθήσεται κατὰ τὸ προσεχές φθινόπωρον.

Αἱ μηχαναί, ὧν γίνεται χρῆσις πρὸς τομὴν τοῦ ἰσμοῦ τῆς Πανάμας, ἀντικαθιστῶσι τὴν ἐργασίαν ἡμίσεος ἑκατομμυρίου ἀνθρώπων. Ὅπως τεραστία εἶναι ἡ δύναμις ἢ ἐκ τῶν μηχανῶν προσπορίζεται νῦν ὁ ἄνθρωπος καταφαίνεται ἐξ ἀπλῆς συγκρίσεως τῶν νῦν γενομένων ἐργασιῶν πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀρχαιότητι συντελεσθέντα μεγάλα τεχνικά ἔργα. Οὕτως πρὸς κατασκευὴν τῆς πυραμίδος τοῦ Χέοπος ἐργάσθησαν 30000 ἐργατῶν ἐπὶ τριάκοντα ἔτη. Ἄν δὲ πρὸς τομὴν τοῦ ἰσμοῦ ἐργάζοντο μόνον τριακονταχιλίους ἀνθρώπων ἄνευ μηχανῶν, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχον τὰ προσκόμματα ἅτινα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τεθῶσι ἐκποδῶν διὰ τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν ἄνευ τῆς ἐπικουρίας μηχανῶν, πάλιν θὰ παρήρχοντο αἰῶνες μέχρις ὅτου συντελεσθῆ τὸ ἔργον.

Τὰ πλεκτὰ περιπόδια, τὰ παντελῶς ἄγνωστα εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας καὶ τοὺς Ῥωμαίους, φαίνεται ὅτι ἦσαν ἐν χρῆσει ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Φαραῶ. Ἐν τῷ τάφῳ μουρίας, ἀποκειμένης νῦν ἐν τῷ Λούβρῳ τῆς Παρισίας, εὐρέθησαν τέσσαρα ζεύγη τοιοῦτων περιποδίων, ὁμοίαν σχεδὸν τῆς σημερινῆς. Εἶσι λίαν τεχνικῶς πεπλεγμένα ἐξ ἐρίου προβάτων, τὸ δὲ χρῶμα αὐτῶν εἶναι καστανοῦν, εἰ καὶ πιθανῶς ἐν ἀρχῇ ἦτο λευκίν. Αἱ βελόναι, δι' ὧν ἐπλέκοντο ἦσαν προδήλως χονδρότεραι τῶν σημερινῶν, ἢ δὲ πλοκὴ εἶναι ἀγανή.

Παράδοξος εἶναι ὁ τρόπος τῆς ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας τῶν κατοίκων τοῦ συστήματος τῶν πρὸς νότον τῆς Ἰσλανδίας κειμένων νησιδῶν Φιστμανεῦάρων μετὰ τῆς νήσου ἐκείνης. Ὁ τρόπος οὗτος συνίσταται

εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν γραμμάτων διὰ φιαλῶν. Ὁσάκις τις τῶν κατοίκων τῶν νησιδῶν θέλῃ νὰ πέμψῃ ἐπιστολὴν εἰς Ἰσλανδίαν περιμένει μέχρις ὅτου πνεύσῃ νότιος ἄνεμος, καὶ τότε ἐμβάλλει τὴν ἐπιστολὴν ἐν φιάλῃ στεγανῶς ἐσφραγισμένῃ, ἣν ῥίπτει εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀντὶ γραμματοσύμμου ἢ ταχυδρομικῶν τελῶν ἐμβάλλει προσέτι ἐν τῇ φιάλῃ μετὰ τῆς ἐπιστολῆς καὶ ὀλίγον καπνόν, ἢ ἐν σιγάρον. Αἱ φιάλαι ὠθούμεναι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου φθάνουσι τάχιστα εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς Ἰσλανδίας, ὅπου πολλοὶ εὐρίσκονται ἀναζητοῦντες αὐτάς καὶ πρόθυμοι νὰ ἐγχειρήσωσι τὰς ἐπιστολάς κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἀντὶ τῆς ἐγκεκλεισμένης ἀμοιβῆς.

Αἱ νεώτεροι νομοθεσίαι θεωροῦσι ὡς ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν ἐν τῇ προσμετρήσει τῆς ποινῆς, ἂν τὸ ἔγκλημα διεπράχθη ἐν μέθῃ. Τινὲς τῶν ἀρχαίων πολιτειῶν τούναντίον ἐτιμώρουσαν αὐστηρότερον τοὺς ἐγκληματοῦντας ἐν μέθῃ. Πικτελῶς διάφορον εἶναι τοῦ δικαίου ἔχουσι οἱ ἰθαγενεῖς Ἰνδοὶ τῆς Γοίγραικῆς χερσονήσου ἐν Κολομβία τῆς νοτίου Ἀμερικῆς. Οὗτοι ὑπεύθυνον θεωροῦσιν οὐχὶ τὸν ἐγκληματίστικα μεθύσαν, ἀλλὰ τὸν συντελέστικα ὅπως οὗτος μεθύσθη. Διὰ τοῦτο οὐχὶ σπανίως ἐπιβάλλουσι ποινὰς διὰ τὰς πράξεις μεθύσαν εἰς τοὺς πωλητὰς ἰνοπνευμάτων, καὶ τούτους ὑποχρεοῦσι νὰ ἀποζημιώσωσι τοὺς παθόντας διὰ τὴν ζημίαν, ὅσας ὑπὸ μεθύοντων ὑπέστησαν.

Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσι ὅτι ἡ μικρὰ νήσος Ζοκὴν Φερνανδέξ, ἐν ἣ ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ἐδίωσε μονήρης ὁ Ἀλέξανδρος Σελκίρκ, ὁ Ῥοβινσῶν Κρουῦσον ὀνομασθεὶς ὑπὸ τοῦ μυθιστοριογράφου Δανιὴλ Φοέ, ἐμισθώθη ὑπὸ τῆς Χιλικῆς κυβερνήσεως εἰς Ἑλβετὸν τινα, ὀνόματι Ῥώτ, ὅστις ἴδρυσεν ἐν αὐτῇ ἀκμάζουσαν ἀποικίαν. Ὁ Ἑλβετὸς οὗτος διοικεὶ τὴν νήσον ὡς ἀντιβασιλεὺς, συγκεντρῶν ἐνέκυστῳ πᾶσαν ἐξουσίαν. Οἱ ἀποικοὶ κύριον ἔργον ἔχουσι τὴν γεωργίαν, ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἐν τῇ νησίδι καὶ τινα βιομηχανικὰ καταστήματα. Οἱ νέοι Ῥοβινσῶνες εἶναι παντοδραπῶν ἐθνικότητων, Αὐστριακοί, Ἀγγλοὶ, Γάλλοι, Ἀμερικανοί, Βυαρκοί, Ἑλβετοὶ καὶ Ἰσπανοί, ἀλλ' οὐδεὶς Πρώστος, διότι ὁ διοικητὴς ἔχει σφοδρὰν ἀντιπάθειαν πρὸς τοὺς Πρώστους.

Ὁ ἀρτίως διορισθεὶς πρωτοκολλητὴς τῆς ἐφορείας M* ὑπάγει εἰς τὸ φωτογραφεῖον διὰ νὰ κάμῃ τὴν εἰκόνα του. Πρὸ τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς κάθηται κατὰ τρόπον ὑπὲρ τὸ δέον θεατρικόν, τὸν ὅποιον νομίζει ἀρμόζοντα πρὸς τὴν σπουδαιότητά τοῦ νέου ἀξιώματός του.

— Μὲ αὐτὴν τὴν θέσιν ποῦ ἐλάβατε, τῷ λέγει ὁ φωτογράφος, δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς φωτογραφίσω.

— Τί νὰ κάμω; Δὲν εἶχα τὰ προσόντα νὰ με διορίσουν εἰς ἀνωτέρην.

— Δὲν ἐννοῶ αὐτὸ Νὰ τοποθετηθῆτε καλλίτερη.

— Καὶ ἐγὼ ζητῶ νὰ με τοποθετήσουν καλλίτερα, νὰ ἰδοῦμε ὅμως ἂν θὰ ἐπιτύχω τὴν μετάθεσιν.

— Καλέ, μὴ κάθησθε ἔτσι !

— Ἐννοια σας καὶ δὲν κάθημα. Ὁλημέρα γυρίζω, καὶ ἔβαλα εἰς ἐνέργειαν ὅσα μετὰ ἠμποροῦσα.